

העלון טעון גניזה - אין לקרוא בזמן התפילה

מאמר דניאל

פרשת בראשית

מספרים על רבי לוי יצחק מברדיטשוב שהיה ידוע בשם סנגורן של ישראל, תמיד הסתכל בעין טובה ובאהבת ישראל על כל יהודי. פעם אחת עברו רבי לוי יצחק וחסידיו ליד בית הכנסת, ובחוץ עמד עגלון עטור בטלית ותפילין, מתקן את עגלתו תוך כדי תפילה. אמרו החסידים בקול רם "הסתכלו על עגלון זה, עטור בטלית ותפילין ומתעסק בתיקון עגלתו..." מיד פנה רבי לוי יצחק לחסידיו ואמר "הסתכלו על עגלון קדוש זה, אפילו בשעה שהוא מתקן את עגלתו הוא מתפלל.."

גם התורה שלנו, מתחילה באות ב' "בראשית" ומסתיימת באות ל' "ישראל" ואם נהפוך את המילים נקבל "לב". שהמפתח לקבלת התורה וההכנה הכי טובה להשראת השכינה היא "לב טוב". והעובדה שגם ההכנה לחג השבועות - בו קיבלנו את התורה, היתה 49 ימים שהם גימטריה של המילים "לב טוב" שהיא ההכנה הכי טובה לקבלת התורה הקדושה.

ואם נסתכל היטב, בשבוע של פרשת "בראשית" גם לצדיק רבי לוי יצחק מברדיטשוב וגם לרבי יורם מיכאל אברג'ל זצ"ל יש הילולה, הם נפטרו סמוך לפרשה זו, מכיוון ששניהם היו בעלי לב טוב ואהבת ישראל גדולה, בדיוק כפי שהיתה דרכו של הבעל שם טוב הקדוש. ואפשר להגיד שהמילים "ואהבת לרעך כמוך" הם בגימטריה 820, וגם "רבי לוי יצחק מברדיצ'וב" בגימטריה 820. בנוסף ללב הטוב של רבי יורם מיכאל אברג'ל, ואהבת ישראל הגדולה שהיתה בו, תמיד היו רואים את השמחה שהיתה לרב. וגם המילים "והיית אך שמח" בגימטריה 800, כמניין המילים "הרב יורם מיכאל אברג'ל".

ודרכו של אברהם אבינו היתה חסד, הכנסת אורחים, כך גם היתה דרכו של הרב יורם מיכאל אברג'ל, שהיה אוהב לעשות חסד עם הבריות ולעזור לכל יהודי. "הכנסת אורחים" גם בגימטריה 800, כמניין המילים "הרב יורם מיכאל אברג'ל". והמידה בה הרב יורם היה מקפיד מאוד היא מידת האמת. והמילים "אדם שאוהב אמת" הם בגימטריה 800. בדיוק כפי שהיה מקפיד הרב יורם מיכאל אברג'ל, זכותו תגן עלינו. דבר ידוע שמי שהתחיל את גילוי ה' יתברך בעולם היה אברהם אבינו. ועל כן, הרי ידוע שה' הסתכל בתורה וברא על פי התורה את העולם. ובזכות אברהם אבינו שגילה את ה' קיבלנו את התורה, לפני אברהם היו כולם עובדי עבודה זרה ולא ידעו בכלל על קיומו של ה', ועל כן המילה בראשית משמעותה על קיום העולם, שהוא התקיים מכוח התורה, והבן איש חי אומר על הבריאה "אל תקרא בהבראם אלא באברהם" שבזכות אברהם אבינו איש החסד התקיים העולם ונברא. ועל זה אפשר להגיד "עולם חסד יבנה" שהעולם מתקיים בזכות שלושת עמודי העולם "תורה עבודה וגמילות חסדים".

ופירוש נוסף, מדוע התורה מתחילה באות ב, כי ב' זה שתיים ואילו א' זה 1, לומר לך שטובים השניים מן האחד, תורה לומדים בחברותא, וגם לרמוז לך על שתי התורות, תורה שבכתב ותורה שבעל הפה. ונסיים בתירוץ אחרון, שאם יבוא אדם בעל גאוה ויגיד למדתי את כל התורה כולה, יגידו לו "לא למדת את כל התורה כולה, כי התחלת מהאות ב' ולא מהאות א'".

כשם שאתה מאמין שיכולים לקלקל כן תאמין שיכולים לתקן (רבי נחמן מברסלב)

הילולת הצדיקים

חודש תשרי
 כד' - ר' יעקב יוסף מפולנאה
 כה - ר' לוי יצחק מברדיצ'וב
 ר' משה סופר(החתם סופר)
 כז' - הרב יורם מיכאל אברג'ל
 אזכרת השבוע:
 העלון מוקדש לעילוי נשמת:
 שרה בת גילה
 חיאט בת ג'אני

זמני השבת

ר"ת	יציאת שבת	כניסת שבת	הזמנים ע"פ לוח "אור החיים"
19:09	18:31	17:41	ירושלים
19:05	18:28	17:38	ת"א
19:06	18:29	17:39	חיפה
19:08	18:31	17:41	באר שבע

העלון מוקדש לרפואת:

הרב אפרים בן מחבובה
 צ'יצ'אן בן ביסקה
 אהוד בן רבקה
 יהודה בן שרה
 ניב בן שרה
 מרים בת אסתר בלור
 אורנית בת שושנה
 ליטל בת אורנה חווה
 חזלה בת חביבה
 אריאל בן נתלי
 ראובן בן חנה

שבת שלום ומבורך!

העלון מוקדש לעילוי נשמת:

אורלי בת סעידה, נוריה בת נעימה, רחל שירה בת תמו, קוקב בת אביגיל, אינס בת מרים, שושנה בת סעדה, חדווה בת מסעודה, ציפורה בת רבקה, ז'נין בת מזל, גרשון בן רחמה, עזרא בן אסתר, אהרון בן חזקה, חי בן ירדנה, אליהו בן רחל, חנניה בן אסתר, יהושוע בן תמו, זכריה בן ורדה, יוסף בן ביסקה, נתנאל בן אורלי, שלום בן סעידה, ישראל בן נזי, יעקב בן סעידה, שמעון בן עיישה, יצחק בן רחל, דוד בן נטע, יקותיאל בן שושנה.

מתורתו של הרב יורם מיכאל אברג'ל זיע"א

בצור ירום

אמרי נועם

ידוע ומפורסם מגדולי החסידות שבדורות הקודמים, אשר שבת בראשית היא השבת העליונה ביותר מכל שבתות השנה, והיא המשפיעה קדושה לכל שאר שבתות השנה, וממילא אף לכל ימות השנה המתברכים מן השבת.

והנהגתו של האדם בשבת זו קובעת מאוד כיצד תהיה הנהגתו בשאר שבתות השנה ולכן על האדם להתקדש בשבת זו כפי שיוכל, וטהור ידיים יוסיף אומץ.

פתיחת תורתנו הקדושה ופתיחת פרשת בריאת העולם, היא באות ב' של תיבת "בראשית". ולכן אומרים חז"ל שלפני שברא ה' את העולם באה לפניו כל אחת מכ"ב אותיות הקדושות בבקשה שבה יברא את עולמו, וה' דחה את כולן מסיבות שונות, עד שבאה לפניו האות ב' והחליט שבה ראוי לברוא את העולם, כיון שבא מתחילה תיבת "ברכה" ורצונו יתברך לפתוח את תורתו הקדושה וכן את בריאת עולמו בלשון של ברכה.

דבר זה מלמד אותנו שעלינו לפתוח כל שלב בחיינו הן גשמי כפתיחת עסק וכדומה, והן רוחני כפתיחת לימוד חדש בתורה וכדומה, בעניין של ברכה, וכהוראת חז"ל במדרש (בראשית רבה סו, ד) "פותחין בברכה" וברכה פירושה עשיית טוב וחסד וצדקה עם הזולת. שהרי עיקר כוונת הבור יתברך בבריאת עולמו היתה כדי להטיב לברואיו וזהו בעצם עניין הברכה שפתח בה ה' את בריאת עולמו. ועלינו לאחוז בדרכו של ה' ולהשתדל בעשיית טוב וחסד עם ברואיו. וכאשר מידת הנתינה והחסד תהיה נר לרגלנו, ובה נפתח כל פרק בחיינו, בזה תשרה הברכה וההצלחה בכל מעשה ידינו.

תניא (בספ"ג דנדה) משביעים אותו תהי צדיק ואל תהי רשע... "פרק זה עוסק בשלושה נושאים: א. מהי מדרגת הבינוני, ב. לכל יהודי יש שתי נפשות, נפש אלוקית ונפש בהמית. בפרק זה מבואר שגם המידות הטובות שבטבע כל ישראל בתולדותם, כמו רחמנות וגמילות חסדים - באות מהנפש הבהמית, אולם באגרת י"ב כותב רבינו הזקן שישראל בטבעם הם רחמנים וגומלי חסדים מצד טבע נפשם האלוקית, וכותב הרבי מליובאוויטש ששניהם אמת, ולשניהם אנו צריכים. הנושא השלישי בפרק זה, מדבר על נפשות אומות העולם, ולאחר שנבין מהן על נפשות אומות העולם נוכל להבין מהו ערך אמייתי של נשמה יהודית. תניא בסוף פרק ג' (נדה ל' עמ' ב) כל יהודי לפני שיוצא מבטן אימו, משביעים אותו - שנאמר "כי לי תכרע כל ברך תשבע כל לשון" (ישעיהו מ"ה), כי לי תכרע כל ברך - זהו יום פטירתו של האדם, שנאמר "לפניו יכרעו כל יורדי עפר" (תהלים כ"ב), "תשבע כל לשון" - זה יום הלידה. כשהאדם נפטר מן העולם צריכים לקבור אותו באדמה, כדי לקיים את הפסוק "כי עפר אתה ואל עפר תשוב" (בראשית ג'). צריך לדעת את התכלית, רק מי שהיה צדיק ולא פגם, הוא מרגיש בקבר כמו שהרגיש מחוץ לקבר, אין תולעים ואין ייסורים, ואדרבה השכינה שורה גם בקבר, סימן לדבר קברי צדיקים, כמו שאמרו חז"ל (יבמות צ"ז ע"א) - כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה, שפתותיו דובבות בקבר. ואם עשה פגמים קשים ולא תיקן, אז התולעת אחותו והרימה רעייתו, וכך הוא יסבול עד שיכלה גופו ועצמותיו. זה נקרא "כי לי תכרע כל ברך". "תשבע כל לשון" - זה יום הלידה, מדובר כאן בתינוק שידוע כבר את כל הש"ס והפוסקים, וגם את כל הסודות, לאחר שהמלאך לימד אותו את כל התורה כולה. כלומר לא משביעים אחד ריק, אלא משביעים אחד שהוא מלא.

הליכותיו והנהגותיו בקודש של סידנא בבא סאלי

לבבא סאלי היתה מזוודה מיוחדת עם טלית ושלושה זוגות תפילין רש"י, ושימוש א רבה מיוחדים, שהניח אותם במיוחד בדירה בירושלים. כשראו האורחים הבלתי קרואים את התפילין והטלית, התלהבו מאוד, השיגו את המפתחות לדירתו של הבבא סאלי בירושלים, ובשקט מבלי שאף אחד ידע על כך, באו למחרת ולבשו את הטלית והתפילין של הבבא כי האמינו מאוד שבזכות זה הם התברכו וזה תהיה סגולה להצלחתם. הבבא סאלי באותם רגעים שהה בנתיבות, אך זה לא הפריע לו להרגיש בכך. לאחר חודשיים, ערב פטירת רחל אימנו, בא הבבא סאלי לירושלים, וביקש מחתנו שיצטרף אליו לנסיעה לקבר רחל אמנו. בדרך נפתחה פתאום דלת המכונית ונתקעה במעקה המדרכה. "מה קרה?" שאל הבבא סאלי, "שום דבר" ענה החתן, רק הדלת נפתחה לפתע ונתקעה במעקה. "אעבה-אל-באס" (לקח את כל הרע) אמר הבבא סאלי באנחת רווחה. במעמד זה, אמר הבבא סאלי לחתנו שלא יניחו את התפילין והטלית שלו (ראה בן איש חי, שנה ראשונה, פרשת לך לך, אות ו'), שגם הבן איש חי הקפיד שלא יניחו אחרים את התפילין שלו) והזהיר הבבא סאלי כי דבר זה מסוכן מאוד. להשתמש בכלים ובבגדים של צדיקים קדושי עליון. אף אחד מהנוכחים ברכב לא הבין למה התכוון הצדיק באותם רגעים ואיך זה היה קשור למעקה ולמכה שהמכונית קיבלה. כיוון שסידנא בבא סאלי לא סיפר לאיש שהוא יודע שאורחים לא רצויים נכנסו לדירתו והניחו מהתפילין והטלית שלו. ונאמר בספר "ישראל סבא קדישא" על הבבא סאלי, שיש מעשה ביהודי שלבש את הג'לבה של המהרם חלאווה זיע"א, כסגולה להצלחה, ובמקום נשרף יחד עם הג'לבה ועלה בלהבות. ראה בספר מלכי רבנן.

גם אתם יכולים להיות שותפים בזיכוי הרבים!

להקדשת שם להצלחה, לרפואה או לעילוי נשמת בעלון מאמר דניאל

צרו קשר במס': 0523458725

הבעל שם טוב הקדוש

ליפא היה אברך עילוי שעלה על חבריו הן בהתמדות בתורה והן בכשרונותיו. כשהגיע לפרקו דאג לו רבה של הרקיע אישית כאילו היה בנו. הוא המליץ עליו לגביר עשיר שהיה בעליהן של אחוזות רבות. הסיכום היה שליפא יתחתן עם ביתו של העשיר, והוא ימשיך לעסוק בתורה והגביר העשיר ידאג לו לכל מחסורו כך במשך 6 שנים לאחר 6 שנים יסכמו ביניהם החתן והעשיר על המשך החיים.

בתחילה, הכל התנהל על מי מנוחות. העשיר פרנס כפי שהתחייב, את החתן הצעיר ואת בתו, כך במשך 6 שנים. וליפא הצעיר עסק בתורה ימים ולילות. הבעיות התחילו לאחר 6 שנים, ליפא שניחן בראש מבריק, החל לפזול לכיוון המסחר בו התעסק הגביר העשיר. הוא קיבל לידי לנהל את אחת האחוזות ואת ענייני המסחר, ולאט לאט לא היה לו זמן להתעסק בתורה, ומחצי יום תורה הוא ירד לשעת תורה ביום, ולאחר תקופה מסויימת מרוב העסקים, גם את התורה הוא עזב. הוא החל להסתובב עם פריצים וגבירים גויים, ושינה את סגנון חייו, והשמועה פשטה "ליפא ברוך נטש את דרך היהדות כליל". השמועה הגיעה גם לאוזני רבה של הרקיע. הוא חש צביטה בלב, כל כך כאב לו על ליפא שהיה אברך עילוי וגאון בתורה, "אולי בשיחה נרגשת פנים מול פנים אצליה לשכנעו לחזור לתורה" אמר רבה של הרקיע, וממחשבה למעשה שיגר שליח לביתו של ליפא, אך כעבור שעה, חזר השליח בפחי נפש "הוא עסוק ואינו יכול לבוא, הוא הזמין את הרב לביתו במידה ולרב חשוב לראותו". רבה של הרקיע מחל על כבודו ועל כבוד התורה, והלך לכיוון ביתו של ליפא. כאשר הגיע רבה של הרקיע לארמון של ליפא, הוא התקבל במאור פנים ובכבוד רב, אולם למראה החיצוני של תלמידו לשעבר ליפא, נחמץ ליבו. ליפא טרם שמע מה יש לרב להגיד, הזמינו להיכנס פנימה ולערוך סיבוב בארמונו הענק. לאחר שהסתובבו בארמונו אמר רבה של הרקיע בעצב גדול "כמה עושר גשמי וכמה דלות רוחנית".

כעבור ימים אחדים של מאמצים חסרי הצלחה להחזיר את תלמידו לדרך הישר ולחיק היהדות, חזרו רבה של הרקיע ותלמידיו חזרה לביתם. הם קבעו אמירת תהלים כללית בכל יום למען אותו תלמיד חכם - ליפא, שסר מן הדרך ועזב את היהדות.

בוקר אחד, לאחר כמה חודשים, תפילת שחרית הסתיימה, ורבה של הרקיע נותר לבדו עטור בתפילין ובטלית, קורא תהלים ובוכה על ליפא תלמידו. הוא לא הבחין כלל באדם זר שנכנס לבית המדרש והתיישב לידו, כשסיים רבה של הרקיע לקרוא תהלים, ניגש אליו האיש ושאל "האם אינך מזהה אותי?" "אני ליפא תלמידך" אמר בהתרגשות ופרץ בבכי. הרב לא האמין, הוא התרגש והחל לבכות יחד עימו. הם התחבקו חיבוק חם מלווה בדמעות של שמחה. לאחר כמה דקות שליפא התלמיד נרגע, הוא סיפר לרבו שהוא שלושה חודשים מנהל מסע של גלות לכפר על חטאיו. "אבל מה אירע לך שגרם לך להתחרט על מעשיך ולשוב לחיק היהדות ולתורה הקדושה?" שאל רבה של הרקיע את תלמידו.

"הכל התחיל בבוקר אחד, הגיע לאחווה שלי איזה אברך אחד בשם ר' עזריאל יוסף, שהציע עצמו לעבודה כאיש אחזקה בארמון.

חייו של ר' עזריאל יוסף באחווה לא היו פשוטים כלל, היה עליו להתמודד עם חיי ההוללות של ליפא, עם הגויים שנכנסו לארמון ועם הנשים שלהן, אך ר' עזריאל יוסף היה נאמן לה' יתברך ויצויב ברוחו והסביבה בארמון לא השפיעה עליו. ר' עזריאל בכל זמן פנוי הרבה ללמוד תורה ותמיד היה עם שמחת חיים, הוא הרבה לעזור ולעשות חסד עם כל מי שנקרה בדרכו והיה עד מהרה לחביב ואהוב על כך האחווה. השמועה על העובד המסור והאהוב על כולם, בעל המידות הטובות, הגיעה עד לאוזניו של ליפא בעל האחווה. "החלטתי לתהות על קנקנו ולכן הזמנתי את אותו ר' עזריאל יוסף ללשתי לפגישה אישית." סיפר ליפא לרבה של הרקיע, שהיה מרותק לסיפור ועוד לא הבין מה גרם לליפא תלמידו לחזור בתשובה... בין ליפא לר' עזריאל יוסף התפתחה שיחה נעימה וטובה, ליפא התרשם מאוד מאישיותו ומידותיו וחכמתו של ר' עזריאל יוסף, ברבות הימים הצליח ר' עזריאל לחדור לליבו של ליפא ולאחר שיחות מרובות ולימוד תורה קצר בכל יום, הצליח ר' עזריאל לגרום לליפא לשוב בתשובה ולסור מהדרך הרעה. יום אחרי, עזב רבי עזריאל יוסף את האחווה כי הבין ששליחותו הסתיימה.

"הוא השאיר לי מכתב עם דרך תשובה, ולאחר שסיימתי את חלקי, הגעתי אליך". סיים ליפא את סיפורו. רבה של הרקיע בכה מהתרגשות והודה לה' על הנס הנפלא.. "אין ספק שר' עזריאל יוסף נשלח אליך כמו מלאך להציל אותך" אמר רבה של הרקיע לליפא, תוך שהם מתחבקים ושמים.

מה שהם לא יודעים, שר' עזריאל יוסף היה תלמידו של רבי ישראל הבעל שם טוב הקדוש, שנשלח בשליחות מיוחדת על ידי רבו לאחוזתו של ליפא, להחזירו לחיק היהדות ולה' יתברך..

הרב הגאון ראובן אלבז שליט"א

התורה אינה חלילה וחס, ספר שנכתב וסוגגן בידי אדם, אלא מכתב אלוקים. לא זו בלבד, אלא שלסדר האותיות ולצורותיהן השונות יש משמעות מדויקת ומכוונת. צורת אותיות התורה נקבעה ע"י הקב"ה בכבודו ובעצמו. כפי שאמרו חז"ל (גמרא בשבת קד ע"א), א' ב' - אלף בינה, ג' ד' - גמול דלים. "הגמרא ממשיכה ומבארת, כי לאות ג' יש רגל הצועדת לעבר האות ד', שכן דרכו של גומל החסדים לרוץ אחר הדלים (העניים) ואילו האות ד' אינה פונה לעבר האות ג', כיון שהמקבל יש לו בושח מכך שהוא נהנה מאחרים.

הרי לנו כי גם ה' בצורת האותיות קבעה' סודות עלאיים ורמזים. ה' כתב את התורה בצורה עמוקה מאוד, כאשר לכל אות ולכל צורה יש משמעות וכוונה. אותיות התורה ספורות ומזככות ואין להוסיף או להחסיר אפילו אות אחת מהן. את כל הסודות, הכוונות, הרמזים והרזים, קיבל משה רבנו מסיני. כל הסברות והפירושים וכל מפרשי התורה שבכתב ובעל פה - נאמרו למשה רבנו בסיני. כל סודות הבריאה וכל מה שיש בעולם, כימיה ביולוגיה זואולוגיה הכל נאמר למשה רבנו בסיני ונרמז בתורה. אומנם, לא כל אחד יכול לגלות סודות אלו ולרדת לעמקם, אבל הכל גנוז בתורה. אכן משה רבנו, שהיה שלם בכל, השיג בשערי הבינה את כל חכמות העולם הגנוזות בתורה הקדושה. ממשיך אור החיים הקדוש בדבריו המופלאים, כל אות בתורה הקדושה נכתבה בכונה ובדקדוק. גם מילה שנראית לנו חסרת אות, או שיש בה אות מיותרת, נכתבה כך כדי ששכיל להבין וללמוד הלכות ועניינים הרמוזים בחסות וביתרות הללו. (משכני אחרין, בראשית).

המעוניינים להפיץ ולחלק את העלונים ברחבי הארץ
צרו קשר במס': 0523458725

רבנו יוסף חיים-הבן איש חי זצ"ל

"ויאמר אלקים נעשה אדם בצלמנו"

מפרש רש"י הקדוש, "נעשה אדם- אף על פי שלא סייעהו ביצירתו, לא נמנע הכתוב מללמד דרך ארץ ומידת ענוה, שהגדול נמלך ונוטל רשות מן הקטן, ואם כתב "אעשה אדם" לא למדנו שהיה מדבר עם בית דינו אלא עם עצמו".
רש"י בדבריו, בא ליישב את השאלה מדוע נכתב הפסוק בלשון רבים "נעשה" ולא בלשון יחיד "אעשה".

ואפשר לומד עוד, כי הנה בריאת האדם יש בה ניגודיות פלאית. האדם מורכב משני חלקים: חלק חומרי - נוצר מן האדמה (ויצר ה' אלקים את האדם עפר מן האדמה). וחלק רוחני - נוצר בצלם דמות אלקים (ויברא את האדם בצלמו בצלם אלקים עשה אותו). ושאר הנבראים אינם מורכבים משני חלקים יחד. שהרי בעלי חיים נבראו מהאדמה בלבד. (ויאמר אלקים תוצא הארץ נפש חיה וכו'). ואילו המלאכים נבראו בריאה רוחנית בלבד אין בהם כחומר כלל. ולכן כתוב "וייצר ה' אלקים את האדם" עם פעמיים האות י', בא לרמוז על שתי יצירות נפרדות באדם, חלק מהאדמה וחלק אלוה ממעל.

לאור הדברים הנ"ל, "נעשה אדם" - ה' (רוחני) והארץ

(גשמי). ולכן נאמר בלשון רבים, הן מהצד הרוחני

והן מהצד הגשמי.

מרן פאר הדור-הרב עובדיה יוסף זצ"ל

הקם ממיתו בבוקר, מותר לו מן הדין ללבוש גרביים ושאר בגדיו לפני שנוטל ידיו נטילת ידים של שחרית, ואין לחוש לרוח רעה שעל ידיו, ובפרט יש להקל בבגדים הצריכים לו ביותר. (ראה גמרא בברכות דף ס' עמ' ב), וכן ראה (הליכות עולם ח/ח עמ' שכג). אבל המתחסדים עם קונם והולכים על פי תורת הקבלה, נוהגים להחמיר על עצמם, ונוטלים ידיהם תחילה סמוך למיטתם, ואחר כך נוגעים במלבושיהם ולובשים אותם. ולא נאמרו דברים אלו אלא למצניעיהם.

ואם הולך לישון אחר חצות הלילה, שאז אין רוח רעה שורה על ידיו כל כך, יש להקל בזה בפשיטות, ללבוש בגדיו קודם נטילת ידיים שחרית. (הליכות עולם ח/ח עמ' לג').

יש אומרים, שראוי לו לאדם לישון בחצי הראשון של הלילה, ויעסוק בתורה בחצי השני של הלילה, ויש בזה תועלת לאדם הן מצד בריאות גופו והן מצד הרוחניות בתיקון הנפש. אולם בתלמוד (ברכות סב:) ובדברי הרמב"ם מבואר שהשינה בסוף הלילה בזמן עלות השחר, מועילה לבריאות הגוף.

ולכן אם רצה ללמוד בתחילת הלילה ולישון בחצי השני של הלילה, יכול לעשות כן. (מלקוטי יוסף, עמ' עה).

הרב הגאון שלום ארוש שליט"א

הגאולה היא דבר שכולם מחכים ומצפים לו, וכל אחד בוודאי רוצה לדעת, מה יש ביכולתו לעשות כדי לצאת לחירות מהגלות הארוכה ולהחיש ולקרב את הגאולה. הרבה נאמר בנושא, אך ישנו ענין אחד שנלמד שהוא הגורם הגדול והיסודי לכל הגלות המרה, ועל ידי שנתקנו נוכל לצפות במהרה לביאת המשיח. בשביל ללמוד מהו הגורם הגדול הזה, ומהו היסוד שאותו צריכים לתקן, נתבונן במה שכתוב בתורה על הגאולה הראשונה במצרים. ומהגאולה הראשונה במצרים נוכל ללמוד מהו הדבר שיביא את הגאולה האחרונה שאנו מצפים לה בכל יום. כי זאת צריכים לדעת, שהתורה אינה ספר הסטוריה או סיפורי מעשיות חס ושלום, אלא היא ספר הוראה לכל החיים, וכל דבר ודבר שכתוב בתורה בא ללמד אותנו מה ה' רוצה מאיתנו. ולכן נקראת תורה מלשון הוראה. התורה מורה לכל מי שלומד בה, את הדרך שילך בה. ולכן אנו צריכים ללמוד ולסכם מה אנו יכולים ללמוד לעצמנו ממה שמובא בתורה על יציאת מצרים, וכל המהלך של עם ישראל במדבר עד כניסתו לארץ ישראל, כדי שנדע במה לא לטעות ומה לתקן.

העלון מוקדש להצלחת:

אוריאל בן ציפורה

דוד בן מרסל

בת חן בת עירית

יויאן גאולה בת נוריה

גיא בן איריס

עזרא בן נאוה

"עין חיים היא למחזיקים בה"

המעוניינים לסייע בהוצאת העלון ובזיכוי הרבים, מוזמנים ליצור קשר :
במספר: 0523458725 או במייל: mahamardaniel@walla.co.il